

Az igazság ösvényein vezetett /engem * az ő ne/véért. Ha a halál völgyében járok is, nem félek a /rossztól, * mert te ott vagy /velem. **Ant.** A te vesszöd és pásztor/botod * megvigasztal /engem. Asztalt terítesz /nekem * hogy szorongatóim szégyent /valljanak. **Ant.** Megkented olajjal /fejemet * színültig töltöd /kelyhemet. És a te irgalmasságod kísér /engem * életemnek minden /napján. Hogy az Úr házában /lakjam * időtlen /időig. **Ant.**

D.U. 161

1. Leborulva áldlak, láthatatlan Istenség, - kenyér és borszínben elrejtezett emberség! Noha itt nem láthat, meg nem tapasztalhat - az emberi gyengeség.
2. Isteni erődet elrejtéd a keresztfán, - testi gyarlóságnak homályával takarván, - itt emberi tested előlünk elrejtéd, - színek alatt titkolván.
3. Noha Szent Tamással sebed helyét nem látom, - Uram, igaz hittel jelenléted megvallom, - e szent hitben tarts meg, szent színedet add meg - égben egykor meglátnom!
4. Válságomnak ára, lankadt szívem ereje, - szegény bűnös lelkem megtisztító fürdője, - szomjú, fáradt lelkem megvigasztalója, üdvösségem záloga!

D.U. 184

1. Édes Jézus, én szerelmem, óh mily nagyon szeretlek. Te vagy kincsem és mindenem, hű szívembe elrejtlek.
- R.) Jöjj el, jöjj el, siess már, Jézus, téged szívem vár.**
2. Édes Jézus, mivel téged minden felett szeretlek, - minden kincset és örömet érted, Jézus, megvetek. **R.**
3. Ahol leszek, Jézus, téged óhajtlak és kiáltlak, - boldog leszek, ha elérlek, boldogabb, ha megtartlak. **R.**
4. Benned bízom, fohászkodom, te is szeress engemet. - Jézus, ne hagyj, velem maradj, hívd a mennybe lelkemet. **R.**

ZÁRÓÉNEK: D.U 191

1. Fényességes mennybéli nagy Isten, - téged hirdet e világon minden, - az angyalok dicsérnek az égben, - és a föld is szolgál nagy hűségben.
2. Erős trónod fenn a magasságban, - semmi sincsen előtted homályban, - híveidnek kegyelmes Királya, - s szentjeidnek ékes koronája!
3. Örök Atya, leborulva áldunk, - Fiad által tehozzád kiáltunk, - szent Lelkeddél éltesd e világban, - s adjál helyet örök boldogságban!

ÉVKÖZI 21. VASÁRNAP

Krisztus kiűresítette magát (Fil 2,7). Hogyan lehetett őt felismerni a betlehemi jászolban? A hit szemével ismerték fel a betlehemi pásztorok és a napkeleti bölcsek. *Kiűresítette magát* - abban az értelemben is igaz, hogy tanítványainak, apostolainak és Egyházának emberi vonásai mögött rejtőzött el. A hit szemével azonban megláthatjuk, hogy egyedül ő a Szent, ő az Úr, ő az egyetlen Fölség az Atyaisten dicsőségében. Forduljunk bizalommal az Úrhoz: *Mutasd meg arcodat, hadd halljam hangodat, mert szépen cseng a hangod, és bájos az arcod* (Én 2,14). Életünk végső célja, az üdvösség elnyerésének lehetősége a legfontosabb kérdés számunkra. Fülünkbe cseng Jézus ismert figyelmeztetése: Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megszerzi is, de az élete kárt szenved? (Mt 16, 26) Az örök üdvösség elérésének reménye nagy-nagy ösztönzést ad nekünk a becületességre, az életben való helytállásra, életünk kereszteinek türelmes hordozására.

Istenünk, a te kegyelmed ajándéka, hogy híveid egy akarattal követnek téged. Add népednek, hogy szeressük, amit parancsolsz, vágyakozzunk arra, amit ígérsz, és e világ változandóságai közepette szívből ragaszkodjunk hozzád, akiben megtaláljuk igazi örömlőnket. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

SENTIRÁSI SZAKASZOK

A Év Iz 22, 19-23 / Róm 11, 33-36 / Mt 16, 13-20 // **B Év** Józ 24, 1-2a. 15-17.18b / Ef 5, 21-32 / Jn 6, 60-69
C Év Iz 66 18-21 / Zsid 12, 5-7. 11-13 / Lk 13, 22-30

GYÚJTÓÉNEK: D.U. 206

1. Hol vagy, én szerelmes Jézus Krisztusom? - Hol találalak téged, kegyes Megváltóm? Adj világosságot, mert fényes vagy, - nálad nélkül szívem igen bágyadt.
2. Téged az én lelkem kíván keresni, - mert tenálad nélkül el kell kárhozni, ó szerelmes Krisztus, fordulj hozzám, - vigasztald meg szívem, tekints énrám.
3. Míg fel nem találalak, keresni foglak, - mind éjjel, mind nappal sírva kiáltlak, ó, jelenj meg, Krisztus! te szolgáltnak, - ragyogtasd fel arcod hű fiadnak!
4. Ahová csak fordulsz, híven követlek, - téged, Megváltómat, szívből szeretlek, add, hogy lelkem, Jézus, téged áldjon, - holtom után véled vigadozzon.

D.U. 152

1. Szeretettel jönnek hozzád, Atyánk, hívő gyermekid, - meghálálni kegyelmednek nagy jótéteményeit. Az oltár szent zsámolyához buzgó szívünk imádatot hoz, - áldozatul hozza néked legtisztább érzelmeit.
2. Szeretned szent emléke ez az örök áldozat, - mit most szolgál az oltáron, Uram, neked bemutat. Add hogy kik most buzgón áldunk, érted áldozattá váljunk, - szeretetben élve s halva lássuk egykor arcodat.

INTROITUS: D.U. 391 INCLINA, DOMINE, AUREM TUAM 85. zs. 1.2.3.4.

A földi lét számkivetés: távol mennyei hazánktól, az élet szorongatásai között az Úrtól várunk szabadulást, s ő vidámítja meg éltünk napjait azzal a vidámsággal, melyet a világ meg nem adhat nekünk.

Hajtsd hoz-zám, U-ram, fü-le-det, s hallgass meg en-gem, sza-ba-dítsd meg

szolgádat, mert te-ben-ned bí-zik. (1.t.)

*

Könyörülj rajtam, /Uram, * mert egész nap hozzád /kiáltok! Vidámítsd meg a te /szolgádat, * mert hozzád emelem az én lelkemet, /Uram! **Ant.**
Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek /Istennek.
Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké. / Ámen. **Ant.**

GLORIA: D. U. 422

Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békeesség a jóakarátú embereknek.
Dicsőítünk téged, áldunk téged, imádunk téged, magasztalunk téged, hálát adunk néked nagy dicsőségedért, Urunk és Istenünk, mennyei Király, mindenható Atyaisten. Urunk, Jézus Krisztus, egyszülött Fiú, Urunk és Istenünk, Isten Báránya, az Atyának Fia, te elveszed a világ bűneit, irgalmaz nekünk; te elveszed a világ bűneit, hallgasd meg könyörgésünket. Te az Atya jobbán ülsz, irgalmaz nekünk. Mert egyedül te vagy Szent, te vagy az Úr, te vagy az egyetlen Fölség, Jézus Krisztus, a Szentlélekkel együtt, az Atyaisten dicsőségében. Ámen.

GRADUALE: D.U. 391 / 1 *BONUM EST CONFITERI* 91. zs. 2-4

A liturgiában való részvétel boldogsága a mennyei örömek íze.

R.) Jó dolog az Urat dicsérni, * zsoltározni a te nevednek, ó Fölséges!

V. 1) Hirdetni reggel † irgalmasságodat, * és hűségedet /éjszaka. **Zsoltározni a te...**

V. 2) Tízúrú lanttal † és orgonával, * énekkel és ci /terával. **Zsoltározni a te... Jó...**

Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR

A Örökké tart Uram a te irgalmad: * ne vesd meg kezéd alkotásait! 137. zs. 8bc. v.

B Ízleljétek és lássátok, * milyen édes az Úr. 33. zs. 9a.v.

C Menjetek el az egész világra, * és hirdessétek az evangéliumot! Mk 16,15

ALLELUIA: VENITE, EXULTEMUS 94. zs. 1.3.

V. 1. Jöjjetek, örvendezzünk az Úrnak, * vigadjunk a mi szabadító Istenünknek!

V. 2. Mert nagy az Úr az Isten, * és nagy Király ő minden földek fölött.

A Te Péter vagy, és én erre a sziklára építem Egyházam, * és a pokol kapui nem vesznek erőt rajta. Mt 16,1

B Uram tanításod lélek és élet, * örök életet adó igéid vannak. Jn 6, 63c. 68c.

C Jézus mondja: † Én vagyok az út, az igazság és az élet, * senki sem jut Atyámhoz, csak általam. Jn 14,6

CREDO

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében.
És Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban; aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától; szenvedett Poncius Pilátus alatt; megfeszítették, meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül; fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbán; onnan jön el ítélni élőket és holtakat. Hiszek Szentlélekben. Hiszem a katolikus Anyaszentegyházat; a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát; a test feltámadását és az örök életet. Ámen.

OFFERTORIUM: G.H. 352 *EXPECTANS EXPECTAVI* 39. zs. 2.3.4.6. 10. 11. 18

„Valóban méltó és igazságos, illő és üdvösséges”, hogy hálát adjunk az Úrnak, amiért reánk figyelmeztet nyomorúságunkban, és örök gondolatait megvilágosította rajtunk.

Várva vártam az Urat, és reám figyelmeztet, - és meghallgatta kiáltásomat, +

R.) és új éneket a/dott a számba, * himnuszt a mi Is/tenünknek.

V. 1) Sok csodákat tet/tél, Uram, †

és nincs, aki gondolataiban hasonló len/ne hozzád. **R.)**

V. 2) Hirdetem igazságodat a nagy gyülekezetben, Uram, -

te tudod, hogy igazságodat el nem rejtem szívemben, +

sem hűségedet és üdvözi/tétedet, † én kimondom: -

az én segítőm és oltalmazóm te vagy, /én Uram! **R.)**

COMMUNIO: D.U. 391/ 2 (160 e) *DE FRUCTU OPERUM* 103. zs.13.14.v / 103.zs.

Isten földi áldásai, melyeket különösen az aratás, begyűjtés, szüret idején tapasztalunk, jelei annak a tápláléknak, melyet a szentáldozásban veszünk magunkhoz. Mily szép, hogy Isten a vele való egyesülést, éppen teremtett javain, a kenyéren és boron keresztül akarta megvalósítani!

Mun-kál-ko-dá-sod gyü-möl-csé-vel be-től-töd a föl-det, kenyeret ho-zol a föld-ből,

s bor vi-dá-mít-ja az em-ber szí-vét. (1.t.) † *

Áldjad, én lelkem az /Urat, * én Uram, Istenem, felmagasztaltattál mindenek /fölött! Dicsőségbe öltöztél és ékes/ségbe * fényesség a te /köntösöd. **Ant.** Mely igen magasztosak a te műveid, Uram, † mindeneket bölcsességgel /tettél, * a te alkotásaid betöltik a /földet. Kibocsátd lelkedet, és életre /kelnek, * és megújítod a földnek /színét! **Ant.** Az Úrnak dicsősége örökké /tartó, * örvendezzék az Úr az ő /művein! Legyen gyönyörűsége az én éne/kemben, * én pedig hadd gyönyörködjem az /Úrban! **Ant.**

Ad lib. COMMUNIO: D.U. 385 / 2 (160 d) *QUI MANDUCAT* Jn 6, 56 / 22. zs.

Az áldozás az egyesülés (= communio) szentsége. Az áldozati lakoma, melynek asztalát nem mi, hanem az Úr, a mi jó Pásztorunk teríti meg nekünk, azzal az Istennel egyesít, akinek áldozatunkat bemutatunk. „S vele együtt minden javak hozzám áradnak” - melyeket a zsoltár énekel meg, miközben Óhozza járulunk.

A- ki e-szi az én tes-te-met és isz-sza az én vére-met, én-ben-nem ma-rad,

és én ő-ben-ne, al-le-lu-ja, al-le-lu-ja. (8.t.) *

Az Úr az én pásztorom, nincsen hiányom /semmiben, * zöldellő réteken ad helyet /nékem. Csöndes folyóvizet mellett nevelt föl /engem * felüdítette az én /lelkemet. **Ant.**